

ת"פ 4772/09 - מ.י. ייחידת תביעות ש"י נגד אסף אוזלאי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4772-09 מ.י. ייחידת תביעות ש"י נ' אוזלאי
בפני כב' השופט דב פולוק

בעניין: מ.י. ייחידת תביעות ש"י
המאשימה
נגד
אסף אוזלאי
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי.

הנאשם הואשם בכתב האישום בהפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ובאיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום, "שוטרים החלו במרדף אחרי מידיה אבנימ אך הנאשם נעמד מולם, חסם את המעבר שלהם וצעק לעבר מידיה האבנימ "תברחה, תברחה". בהמשך אמר אים הנאשם על השוטרים בכך שאמר לשוטרים "אני אziein אתכם" "תהיו גברים תוריזדו מדים ונلن מכות".

הנאשם הכחיש את העבירות המียวחות לו גם בעת האירוע וגם בבית המשפט.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם ולאחר שעיינתי בחומר הראיות וشكלותי, החלטתי לזכות את הנאשם.

ראשית, עד כמה הייתה אירוע בכלל בין הנאשם לבין השוטרים, כמתואר בעובדות כתב האישום, עולה שלא נמסר כל דיווח לשוטרים בשטח לעצור את הנאשם בשל הפרעה לשוטר ואיומים והדבר אומר דברי דרשו.

החוליה שרדפה אחרי הנאשם הורתה לו לעצור והוא עצר לאalter.لاقורה, עוצר הנאשם הוואיל ורצ ולפנוי רץ נער חשוד בידי אבנימ. השוטרים שעצרו את הנאשם לא האשימו אותו בהפרעה לשוטר או באיזומים על שוטר, אלא בחשד

ליידי אבנים. גם דו"ח המעוצר (ת/6) אינו מתייחס לאירוע שצוין בכתב האישום או לעבירות המוחוסות לנאשם בכתב האישום. ועוד, אף אם ניתן היה לצלם את האירוע נשוא כתב האישום, הוא לא צולם (ראה DISK צילום ת/4). אדרבא, יש קפיאות בזמן בין קטיעי צילום.

בהודעתו של מפקד צוות 37 של היס"מ (ת/3), מישאל גונן (דזהשוויל), אשר נגבתה מספר שעות אחרי שהנאשם נעצר, העד אמר שדווח לו שהנאשם "חסם את מנוי בגופו" והוא דיווח זאת לכוחות נוספים (ת/3 שורות 12 - 16). אקדמי ואומר שאין כל אזכור בהודעתו של מישאל גונן שדווח לו שהנאשם איים על שוטרים.

ועוד, אمنם מנוי נחום בהודעתו (ת/7) אישר שהוא דיווח למישל גונן, אולם מהודעתו עולה שהדיווח היה על הנער בחולצה הלבנה החשוד בידי האבנים ולא על הנאשם (ת/7 שורות 35 - 37).

הויל והנאשם לא הושם בעת מעצרו בהפרעה לשוטר או איום על שוטר, ברור שלא היה דיווח בקשר בעת שנעצר המיחס לו עבירות אלה. אי אפשר להסביר את העדר הדיווח בקשר על הנאשם והעובדה שהנאשם לא נעצר לפני כן בעת האירוע נשוא כתב האישום, שכן, גם השוטרים ראו בהתנהגותו של הנאשם דבר זניח יחסית.

ולגופו של עניין, מהעדים שהיעדו בפני מטעם המאשימה, רק שניים היו עדי ראייה, מנוי נחום (ע"ת 5) וויסף ארביב (ע"ת 6). הוגשו בהסכמה הودעתו של מנוי נחום (ת/7), דו"ח הפעולה שנערך על ידי מנוי נחום (ת/8) והודעתו של ויסף ארביב (ת/9).

בת/8 רשם מנוי נחום שהנאשם "הפריע בביצוע המעצר של הבוחר דוד חסדיי ... וחסם עם גופו ע"י הנפת ידיו לצדים וצעק לרעל פנים" תברחות, תברחות אני מעכבי אותם". לציין שהבוחר אסף אוזלאי קילול ואיים עלי ועל השוטר יוסי ארביב וرن ריביד ואמר ואני מצטט "אני אזין אתכם" תהיו גברים תורידו מדים ונלך מכות." (שורות 22 - 25)

בת/7 תיאר מנוי נחום את מעשיו של הנאשם "... הוא החל ללוות אותו כשהוא נמצא בטרסה מעלי ואני מתחתנו והוא מניף את ידיו לצדים וחוסם את דרכי אל החשוד ואף צעק לעבר החשוד זהה" תברחות, תברחות אני מעכבי אותו" ובנוספ' הוא החל לקילול אותו ואת יוסי השוטר שהוא איתם ואמר "אני אזין לכם, תהיו גברים תורידו מדים ונלך מכות" וכל זה נמצא במרקח של כ-שני מטר ממני מעלי... (ת/7 שורות 20 - 23).

כבר צייתי שעדותו של מישאל גונן, לא מזכירה כל דיווח על איומים אלא רק את הטענה שהנאשם חסם את מנוי עם גופו.

בדו"ח הפעולה של מנוי נחום כתוב שהאשמות נאמרו גם בפני רן ריביד. בת/7, שגבתה כשעה לאחר מכן, הושמטשמו של ריביד. בחקירה הנגדית לא היה לעד הסבר לשוני בין שתי הגרסאות. לדבריו "אני לא יודע. מה שרשום בדו"ח הפעולה זה מה שהיה".

צוין שון רבד שהחל לעלות מעלה לכיוון הגבעה יחד עם מני נחום ויוסי ארביב לא הבחן במעשים ולא שמע את האイומים המិוחסים לנאים (ראה ת/5 וע' 18 לפרטוקול שורה 28).

בחקירה הנגדית מני נחום שינה את גרסתו כך שבמקום שהנאים אמר לדוד חסדי, לטענתו, "תברח, תברח" הוא אמר "תברחו", דהיינו, דבר אל שני הבוחרים (ע' 27 לפרטוקול שורה 1).

צדוק ב"כ הנאים שיש חוסר הגיון בטענת העד לפיה היה במעשהיו של הנאים, כפי שתוארו על ידי העד, כדי לגרום להפרעה לשוטרים. על פי העד מדובר בשטח פתוח שבו הנאים נמצא על טرسה בגובה אחר ופושט את ידיו לצדים. נשגב מבינתו של בית המשפט להבין כיצד באמת "חסם" הנאים או "הפריע" לשני השוטרים פשוט לחלו עלי פניו.

כן ועוד, גרסתו של יוסף ארביב באשר לאיור נושא כתוב האישום שונה בפרטים מהותיים מגרסתו של מני נחום. בגרסהתו של מני נחום הנאים נמצא על טرسה שה坦שאה לגובה של כשי מטרים מעליהם ופושט את ידיו לצדים. בגרסהתו של יוסף ארביב בת/9, הנאים עומד בדרך כשהשוטרים נמצאים במרחק של כ-10 מטר ממנו והוא פושט את ידיו לצדים. השוטרים עוזרים במקום ומקשימים לאויומים (ארביב הוסיף בת/9 איום נוסף שלא אוזכר בעדויותיו של מני נחום לפיו הנאים אמר "תביאו את מספר הפלפון שלכם ונפגש אחריו זה" (שורה 41). אקט ה"חסימה" של הנאים אינו ברור, גם בגרסה זו, כשהעד מוסיף "ואז אנחנו התחלנו שוב עם בරך אחורי בritch ואז אסף אゾלאי רץ גם הוא" (שורות 44 - 45).

בעדותו בבית המשפט, הסביר העד שהנאים עמד על השביל שהוביל למאהז (ע' 30 לפרטוקול שורה 21). העד נשאל לגבי הסטייה בעדותו אל מול עדותו של מני נחום שאמר שהנאים היה מעליהם על טרסה, השיב "מה שרשמתי בעדות זה מה שהיה" (ע' 33 לפרטוקול שורה 5). הסניגור הפנה את העד ל-ת/9 שורה 39 בו הוא אומר "ואז נעמדנו ליד אותו בחור שזהה לאחר מכן אסף אゾלאי והוא השיב שהכוונה ל"אני מני ורן" (ע' 33 לפרטוקול שורה 7). אזכיר שוב שבעדותו של רן רבד, ב-ת/5 ובבית המשפט אין כל אזכור לאיורים המិוחסים לנאים, לא לחסימה ולא לאויומים.

מחוד גיסא, לכל אורך הדרך הנאים הכחיש את העבירות המិוחסות לו. מאידך גיסא, כפי שפירטתי לעיל, קיימות עדויות שנמסרו נגד הנאים תמיינות וסתירות הן באשר לעבירות האויומים והן באשר לעבירה של הפרעה לשוטר. בנסיבות אלה, החלהתי לזכות את הנאים מהUBEירות המិוחסות לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ד, 15 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים